

Kitab Daniel - Saratus Tilu Puluh Dua

Muka Harti Propétis tina Tés Kadua: Ngartos Gambar Sato Galak jeung Mangsa Pamasangan Segel ka 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-12

Dina artikel-artikel saméméhna urang geus nyéépkeun waktu pikeun ngaidéntifikasi ciri-ciri nubuatan tina ujian kadua tina tilu ujian anu dilambangkeun ku tilu malaikat. Unggal malaikat ngawakilan hiji ujian anu tangtu, jeung ujian kadua dilambangkeun minangka ujian visual. Urang geus ngaidéntifikasi katilu malaikat éta, sarta ujian-ujianana masing-masing ogé diidéntifikasi dina Daniel pasal hiji, di mana ujian kadua tina tilu ujian éta dumasar kana penampilan Daniel jeung tilu nonoman anu satia sanggeus maranéhna ngadahar kadaharan vegetarian, lain kadaharan Babul. Ciri séjén tina ujian kadua nyaéta yén éta mindeng dilambangkeun ku hiji gambaran ngeunaan gabungan Garéja jeung Nagara.

Katilu malaikat éta, jeung ujian masing-masingna, kaidéntifikasi dina ragragna Babelna Nimrod dina Kajadian pasal sabelas. Tilu ujian éta di dinya dipagambarkeun ku tilu kali digunakeunana ungkara “hayu atuh” dina ayat tilu, opat, jeung tujuh. Ungkara “hayu atuh” anu kadua, dina ayat opat, nandaan ujian malaikat anu kadua.

Tuluy maranéhna pok, Hayu urang ngadegkeun keur urang sorangan hiji kota jeung hiji munara, anu pucukna bisa nepi ka langit; sarta hayu urang nyieun ngaran keur diri urang, supaya urang ulah paburencay ka sakuliah beungeut bumi. Kajadian 11:4.

Hiji kota ngalambangkeun hiji nagara, ari hiji munara ngalambangkeun hiji garéja. Maranéhna ogé mikahayang hiji watak anu tangtu, sakumaha kagambarkeun dina kahayang maranéhna pikeun ngadamel ngaran keur dirina sorangan. Dina ujian anu kadua, watak téh mindeng katingalina, sarta hal éta lumangsung dina papasangan jeung watak anu sabalikna, sakumaha kagambarkeun ku Kain jeung Habel, ku parawan anu wijaksana jeung anu bodo, atawa dina ujian kadua Daniel dina bédana paningal lahiriah antara jalma-jalma anu ngadahar kadaharan Babul, sabalikna ti jalma-jalma anu ngadahar sayuran.

Mugia abdi-abdi anjeun, sim kuring nyuhunkeun, sapuluh poé lilana; sarta mugi dipaparin ka kami kacang-kacangan pikeun didahar, jeung cai pikeun diinum. Satuluyna mugi raray kami dipariksa di payuneun anjeun, kitu deui rarayna budak-budak anu ngadahar bagian tina kadaharan raja; sarta sakumaha anu anjeun tingali, lakonan ka abdi-abdi anjeun numutkeun éta. Ku sabab kitu anjeunna satuju ka maranéhna dina ieu perkara, sarta nguji maranéhna salila sapuluh poé. Jeung dina ahir sapuluh poé, rarayna katémbong leuwih saé jeung leuwih ngeusi daging batan sakabéh budak anu ngadahar bagian tina kadaharan raja. Daniel 2:12–15.

Dina sajarah Millerite, ujian malaikat kadua nembongkeun dua golongan panyembah. Golongan anu gagal dina ujian éta jadi putri-putri Roma, sedengkeun golongan séjénna nya éta jalma-jalma satia anu terus nuturkeun cahaya anu beuki maju. Putri-putri Roma ngagambarkeun susunan

profétik indungna, sarta indung anu ngajadikeun maranéhna putri téh diidentifikasi minangka indung para palacur. Dina harti profétik, palacur téh hiji garéja anu asup kana hubungan jeung nagara, sakumaha anu kagambarkeun dina citra kapausan.

Nu kahiji tina tilu malaikat dina Wahyu pasal opat welas miboga sakabéh tilu tés tina masing-masing tilu malaikat éta, sakumaha ogé aya dina Daniel pasal hiji. Dina Daniel dua welas, prosés pangujian tilu léngkah ogé diidentifikasi, ku kituna prosés pangujian tilu léngkah aya boh dina awal boh dina ahir kitab Daniel.

Loba bakal disucikeun, dipapahesih, sarta diuji; ari nu jahat mah bakal tetep ngalampahkeun kajahatan: jeung moal aya saurang ogé ti antara nu jahat anu ngarti; ari nu wijaksana mah bakal ngarti. Daniel 12:10.

Ujian anu kahiji dina ayat sapuluh nyaéta panyucian anu lumangsung di pakarangan Bait Suci, tempat anak domba dipaéhan jeung pangbeneran dipasrahkeun ka nu dosa. Ujian anu kadua dina ayat sapuluh nyaéta dijadikeun bodas, anu dilambangkeun ku Rohangan Suci dina Bait Suci, anu ngalambangkeun waktu pangudusan dipasrahkeun ka nu percaya. Léngkah anu katilu nyaéta diuji, anu ngalambangkeun pangadilan di Rohangan Mahasuci, tempat umat Allah diségél, sarta kamulyaan diréngsékeun. Dua golongan nu nyembah dilambangkeun ku jalma-jalma jahat anu henteu ngartos, jeung jalma-jalma wijaksana anu ngartos.

Ujian anu kadua, anu diwakilan sababaraha kali dina Firman suci, ngawakilan hiji ujian anu kasawang, di mana dua golongan anu nyembah ditembongkeun, sarta ngahijina Garéja jeung Nagara dilambangkeun. Sarua pentingna, hiji ciri tina ujian anu kadua nyaéta yén éta miheulaan ujian anu katilu, sarta ujian anu katilu ngawakilan pangadilan. Sanajan kitu, aya hiji catetan penting ngeunaan pangadilan dina ujian anu katilu, sabab masing-masing tina tilu ujian éta ngalibetkeun hiji pangadilan, tapi dua ujian anu kahiji ditempatkeun dina hiji sajarah anu kamekaran tabiatna masih mungkin. Ujian anu katilu téh béda, sabab éta mangrupa hiji ujian batu uji nubuat, anu ngan saukur nangtukeun golongan anu nyembah mana anu geus anjeun jadi dina dua léngkah saméméhna tina prosés pangujian éta.

Dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, sarta réngsé dina hukum Minggu di Amérika Sarikat, aya tilu ujian. Ujian kahiji téh nalika malaikat turun dina 11 Séptémber 2001, sarta saluyu jeung malaikat anu turun dina sajarah kaum Millerite dina 11 Agustus 1840, ujian éta mangrupa ujian ngeunaan kadaharan. Dina Daniel pasal hiji, ujian kahiji téh nalika Daniel netepkeun dina haténa pikeun henteu ngadahar kadaharan raja. Nalika Roh Suci turun dina baptisan Kristus sarta sanggeus éta Anjeunna puasa salila opat puluh poé, ujian kahiji-Na téh ngeunaan kadaharan.

Ujian anu katilu jeung nu pamungkas dina mangsa pamegelan saratus opat puluh opat rébu nyaéta hukum Minggu. Dina waktu éta, sakumna jalma anu ngartos kana tuntutan Sabat poe katujuh, tapi milih nyembah dina poe panonpoé, bakal narima tanda sato galak, sarta maranéhna leungit pikeun salalanggengna. Sanggeus tilu taun, dina Daniel pasal hiji, Daniel jeung tilu nonoman anu mulya dibawa ka payuneun Nebukadnesar (lambang hukum Minggu), pikeun diadili dumasar kana palatihan maranéhna salila tilu taun saméméhna. Nalika Rama jeung Putra lungsur dina carita

Nimrod ngeunaan pambrontakan dina “hayu urang indit” nu katilu, éta pikeun ngabingungkeun basa maranéhna jeung nyebarkeun maranéhna ka mana-mana. Ujian nu katilu téh mangrupa ujian pamungkas anu misahkeun dua golongan pikeun salalanggengna.

“Boh misil gandum jeung jukut goréng, kitu deui misil jala, écés ngajar yén moal aya mangsa nalika sakabéh jalma jahat bakal malik ka Allah. Gandum jeung jukut goréng tumuwuh babarengan nepi ka usum panén. Lauk anu hadé jeung anu goréng babarengan katarik ka sisi basisir pikeun pamilahan anu pamungkas.

“Deui, ieu misil-misil téh ngajarkeun yén moal aya deui mangsa kasempetan sanggeus pangadilan. Nalika padamelan Injil geus réngsé, geuwat tuluy aya pamisahan antara nu hadé jeung nu jahat, sarta takdir unggal golongan geus ditangtukeun salalanggengna.” Christ’s Object Lessons, 123.

Wanci panyégelan saratus opat puluh opat rébu téh réngsé dina hukum Minggu nu baris geura datang, sarta di antara ujian katilu éta jeung ujian kahiji anu sumping dina 11 Séptémber 2001, ujian kadua ditumpangkeun ka Adventisme Laodikea. Teu aya “masa kasempetan sanggeus pangadilan,” sabab pagawean Injil dina waktu harita geus diréngsékeun pikeun saratus opat puluh opat rébu.

Sadérék White ngajar dina sababaraha tempat yén lamun urang henteu lulus dina ujian kahiji, mangka urang moal bisa lulus dina ujian kadua, sarta tanpa hasil lulus dina ujian kadua urang bakal némbongkeun kagagalan urang dina ujian katilu, ujian lakmus.

“Abdi dituduhkeun deui kana pangwawaran ngeunaan datangna Kristus anu kahiji. Yohanes diutus dina roh jeung kakawasaan Elia pikeun nyiapkeun jalan pikeun Yesus. Jalma-jalma anu nolak kasaksian Yohanes henteu meunang mangpaat tina ajaran-ajaran Yesus. Panolakan maranéhna kana amanat anu ngaramalkeun datangna Anjeunna nempatkeun maranéhna dina kaayaan anu matak teu bisa kalayan gampang narima bukti anu pangkuatna yén Anjeunna teh Al Masih. Iblis mingpin jalma-jalma anu nolak amanat Yohanes supaya terus maju leuwih jauh deui, nepi ka nolak jeung nyalibkeun Kristus. Ku ngalakukeun kitu maranéhna nempatkeun dirina sorangan dina kaayaan anu matak teu bisa narima berkah dina poe Pentakosta, anu saenyana bakal ngajarkeun ka maranéhna jalan asup ka Bait Suci sawarga. Raketna lalange Bait Allah nembongkeun yén kurban-kurban jeung aturan-aturan upacara urang Yahudi moal ditarima deui. Kurban Agung geus dipersembahkeun sarta geus ditarima, sarta Roh Suci anu turun dina poe Pentakosta ngarahkeun pikiran para murid ti bait suci di bumi ka Bait Suci sawarga, tempat Yesus geus asup ku getih-Na sorangan, pikeun ngalimpahkeun ka para murid-Na mangpaat tina panebusan-Na. Tapi urang Yahudi ditinggalkeun dina poek anu sagemblengna. Maranéhna leungit sagala cahaya anu sabenerna bisa dipiboga ku maranéhna ngeunaan rarancang kasalametan, sarta tetep ngandelkeun kurban-kurban jeung persembahan-persembahan maranéhna anu teu aya gunana. Bait Suci sawarga geus ngagantikeun bait suci di bumi, tapi maranéhna teu miboga pangaweruh ngeunaan éta parobahan. Ku sabab kitu maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Kristus di Rohangan Suci.

“Loba anu ningali kalayan geueuman kana lampah urang Yahudi dina nampik jeung nyalib Kristus; jeung nalika maranéhna maca sajarah ngeunaan panyiksa-Na anu hina pisan, maranéhna nyangka yén maranéhna mikanyaah ka Anjeunna, sarta moal mungkir ka Anjeunna saperti Petrus, atawa nyalibkeun Anjeunna saperti anu dipigawé ku urang Yahudi. Tapi Allah, anu maca hate sakabéh jalma, geus mawa kana panggeuing éta kanyaah ka Yesus anu ku maranéhna diaku dirasakeun. Sakuliah sawarga ngawas kalayan minat anu pangjerona kana panarimaan amanat malaikat kahiji. Tapi loba anu ngaku mikanyaah ka Yesus, jeung anu ngucurkeun cimata nalika maca carita ngeunaan salib, malah ngahina kana warta hadé ngeunaan kadatangan-Na. Gantina narima amanat éta kalayan kabungah, maranéhna nyatakeun yén éta téh hiji kasasab. Maranéhna ngabencian jalma-jalma anu mikacinta kana nembongan-Na sarta ngaluarkeun maranéhna ti gereja-gereja. Maranéhna anu nampik amanat kahiji teu bisa meunang mangpaat tina amanat kadua; kitu deui maranéhna teu meunang mangpaat ku sasambat tengah wengi, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman bisa asup babarengan jeung Yesus ka tempat anu Mahasuci di Bait Suci sawarga. Jeung ku nampik dua amanat anu saméméhna, maranéhna geus ngapoekkeun pisan pangarti maranéhna nepi ka maranéhna teu bisa ningali cahaya dina amanat malaikat katilu, anu némbongkeun jalan ka tempat anu Mahasuci. Kuring nempo yén sakumaha urang Yahudi geus nyalib Yesus, kitu deui gereja-gereja ngaranan geus nyalib amanat-amanat ieu, ku sabab éta maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan jalan ka tempat anu Mahasuci, sarta maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya. Saperti urang Yahudi, anu ngahaturkeun kurban-kurban maranéhna anu euweuh gunana, maranéhna ogé ngahaturkeun doa-doa maranéhna anu euweuh gunana ka ruangan anu geus ditinggalkeun ku Yesus; jeung Iblis, anu bungah ku panipuan éta, nyarandé kana watek kaagamaan, sarta mingpin pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, digawé ku kakawasaanana, ku tanda-tandana jeung ku kaajaiban-kaajaiban bohong, pikeun ngiket maranéhna pageuh dina jeratna.” Early Writings, 259–261.

Upami urang moal narima pesen pangéling-ngéling anu dilambangkeun ku 11 Séptémber 2001, mangka tangtu urang bakal narima hukum Minggu nalika éta datang, upamana urang masih kénéh hirup. Ku kituna, ujian anu nangtukeun takdir langgeng urang, jeung ujian anu kudu urang lulus saméméh urang dipaparin meterai dina mangsa hukum Minggu, nyaéta ujian anu kudu urang lulus saméméh panto kasempetan ditutup, nya éta ujian kadua, sarta éta téh ujian ngeunaan gambar sato galak.

“Pangeran parantos nembongkeun ka abdi kalayan écés yén gambar tina sato galak éta bakal dibentuk saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup; sabab éta bakal janten ujian anu agung pikeun umat Allah, anu ku éta nasib langgeng maranéhna bakal diputuskeun. Kadudukan anjeun mangrupa campuran kacampur anu pinuh ku teu saluyu, nepi ka ngan saeutik baé anu bakal kacekel ku tipu daya.”

“Dina Wahyu 13 perkara ieu ditepikeun kalayan écés; [Wahyu 13:11–17, dipetik].”

“Ieu téh ujian anu kudu kaalaman ku umat Allah saméméh maranéhna disegel. Sakur anu ngabuktikeun kasatiaanana ka Allah ku ngajaga hukum-Na, sarta nampik narima sabat palsu, bakal nangtung di handapeun panji Gusti Allah Yéhuwa, sarta bakal narima segel Allah anu

hirup. Ari anu nyerahkeun bebeneran anu asalna ti sawarga sarta narima sabat Minggu, bakal narima tanda sato galak éta.” Manuscript Releases, jilid 15, 15.

Ujian kadua dina mangsa pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu téh mangrupa ujian visual nubuat. Eta nungtut pangakuan kana kabentukna gambar sato galak di Amérika Sarikat, jeung ujian éta ngan ukur bisa diungkabkeun ku Firman nubuat Allah. Leuwih ti éta, Firman nubuat Allah ngan bakal kaharti ku jalma-jalma anu milih pikeun ngadahar amanat hujan ahir, anu digambarkeun minangka métodologi garis kana garis. Lamun urang nolak ngadahar amanat anu aya dina panangan malaikat anu perkasa dina Wahyu dalapan belas nalika anjeunna turun, urang moal miboga kamampuhan pikeun ngakuan kabentukna gambar sato galak.

Pikeun ngadahar pekabaran anu aya dina panangan malaikat, diperlukeun yén murid nubuat sanggup ningali yén malaikat téh nyekel hiji pekabaran dina pananganana. Nalika malaikat anu gagah dina Wahyu dalapan welas turun, éta ayat henteu nyebutkeun aya naon-naon dina pananganana, tapi padika garis kana garis netepkeun ku sababaraha saksi yén salawasna aya hiji pekabaran dina panangan para malaikat anu turun. Maranéhna anu nolak padika garis kana garis, jadi lolong kana pekabaran anu nyayagikeun bukti yén gambar sato galak keur kabentuk di Amérika Sarikat. Ieu kudu dipikawanoh, sabab nasib langgeng urang gumantung kana pangakuan kana ieu bebeneran. Garis kana garis, Sadérék White ngaidéntifikasi ciri-ciri nubuat malaikat kahiji jeung ciri-ciri anu sarua tina malaikat anu gagah dina Wahyu pasal dalapan welas.

“Kuring dipintonkeun kana minat anu kacida gedéna ti sakumna sawarga kana pagawean anu keur lumangsung di bumi. Yesus maréntahkeun hiji malaikat anu gagah perkasa supaya turun sarta mere panggeuing ka pangeusi bumi sangkan nyiapkeun diri pikeun katangan-Na anu kadua. Nalika malaikat éta ninggalkeun payuneun Yesus di sawarga, hiji cahaya anu pohara caang tur mulya maju miheulaan anjeunna. Kuring dibéjaan yén pancénna nyaéta nyaangan bumi ku kamulyaanana sarta mere panggeuing ka manusa ngeunaan murka Allah anu bakal datang. Jalma réa narima éta cahaya. Sababaraha di antarana kaciri pohara khidmat, sedengkeun anu séjén suka bungah tur kahariring. Sakur anu narima éta cahaya ngaharudungkeun beungeutna ka sawarga sarta ngamulyakeun Allah. Sanajan éta cahaya dipancarkeun ka sakumna, sawatara ngan saukur kakeunaan ku pangaruhna, tapi henteu narimana kalawan sajero hate. Loba anu pinuh ku murka anu kacida gedéna. Para palayan jeung rahayat ngahiji jeung anu hina, sarta pageuh ngalawan cahaya anu dipancarkeun ku malaikat anu gagah perkasa éta. Tapi sakur anu narimana ngajauh tina dunya sarta raket ngahiji saurang jeung nu saurang deui.”

“Sétan jeung para malaikatna kacida sibukna dina usaha narik pikiran saloba-lobana jalma supaya ngajauhan tina caang. Golongan anu nolak éta ditinggalkeun dina poék. Kuring ningali malaikat Allah niténan kalayan pangharepan anu pangjerona ka umat-Na anu ngaku milik-Na, pikeun nyatet tabiat anu maranéhna kembangkeun nalika amanat anu asalna ti sawarga dipasrahkeun ka maranéhna. Jeung nalika kacida lobana di antara maranéhna anu ngaku bogoh ka Yesus malik tina amanat sawarga éta kalayan hinaan, olok-olok, jeung kabencian, hiji malaikat anu nyekel gulungan dina leungeunna nyieun catetan anu matak éra. Sakuliah sawarga pinuh ku amarah lantaran Yesus geus dipopohokeun ku cara kitu ku para pangiring-Na anu ngaku satia.” Early Writings, 245, 246.

Dina éta petikan, malaikat kahiji dina Wahyu pasal opat welas “ditugaskeun” “pikeun turun sarta ngingetan pangeusi bumi supaya nyiapkeun diri pikeun katangan-Na anu kadua,” anu mangrupa pagawéan anu sarua jeung malaikat dina Wahyu pasal dalapan welas. Misi malaikat kahiji téh “pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-Na sarta ngingetan manusa ngeunaan murka Allah anu bakal datang,” anu deuih mangrupa misi malaikat dina pasal dalapan welas. Jalma-jalma anu narima éta amanat “ngamulyakeun Allah,” sedengkeun jalma-jalma anu nampik éta amanat “ditinggalkeun dina poék anu lengkep.”

Daniel katut tilu sobatna milih tuang kadaharan sawarga, ari golongan séjén tuang kadaharan Babul. Dina ahir “uji anu katingali” salila sapuluh poé, Daniel jeung rerencanganana ngamulyakeun Allah, lantaran rupana katembong leuwih gendut tur leuwih éndah batan jalma-jalma anu tuang kadaharan Babul. Amanat malaikat kahiji dina Wahyu pasal opat welas ngawakilan sakabéh tilu uji dina idéntifikasi Injil langgeng. Uji kahiji nyaéta sieun ka Allah, uji kadua nyaéta méré kamulyaan ka Mantenna, jeung uji katilu nyaéta nalika datangna jam pangadilan. Jalma-jalma anu nyokot kitab leutik tina panangan malaikat kahiji tuluy ngahakan éta kitab, sakumaha dilambangkeun ku Yohanes dina pasal sapuluh, ngamulyakeun Allah dina uji kadua, sarta saterusna maranéhna disiapkeun pikeun asup kana pangadilan Nebukadnesar. Baris demi baris, uji kahiji dina 11 Séptémber 2001 nyaéta ngahakan kitab leutik anu aya dina panangan malaikat anu kawasa. Éta uji ngawanohkeun kana uji saterusna, nalika dua golongan panyembah kudu dinyatakeun saméméh uji pamungkas katilu jeung panungtung, anu ngan saukur némbongkeun boh tabiat anu geus dimulyakeun, boh tabiat anu pinuh ku poék.

Mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu téh nyaéta sajarah ti 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang di Amérika Sarikat. Dina sajarah éta, misil tina sapuluh parawan bakal diulang deui sarta digenepan nepi ka unggal hurupna. Ku kituna, éta kanyataan netepkeun yén sajarah nubuat dina Habakuk dua ogé bakal diulang deui sarta digenepan nepi ka unggal hurupna. Ieu ogé ngandung harti yén mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu téh mangsa nalika pangaruh unggal titingalian nubuat diulang deui sarta digenepan nepi ka unggal hurupna.

Daniel pasal sabelas, ayat opat puluh dibuka segelna dina waktu ahir taun 1989. Ayat éta dimimitian ku waktu ahir dina taun 1798, sarta ditungtungan ku nandaan waktu ahir dina taun 1989. Baris demi baris, waktu ahir dina taun 1798 sajajar jeung waktu ahir dina taun 1989. Sajarah ayat opat puluh, dimimitian dina taun 1798, sarta terus nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji, ngagambarkeun sajarah sato galak bumi (Amérika Sarikat) minangka karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab. Dua tanduk sato galak bumi, nyaéta Republikanisme jeung Protestantisme, dilambangkeun ku dua waktu ahir éta.

Dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, tanduk Protestan bakal ngahasilkeun dua golongan panyembah salila ujian kadua tina tilu ujian dina kurun waktu éta. Hiji golongan bakal geus ngamekarkeun gambar Kristus, sedengkeun golongan anu séjén bakal geus ngamekarkeun gambar sato galak. Dina mangsa pangudagan éta, tanduk Republik bakal ngahiji jeung tanduk Protestan anu murtad sarta ngabentuk hiji gambar sato galak nalika gereja-gereja Protestan lajeng nyekel kadali pamaréntahan sipil. Kurun waktu éta dilambangkeun ku unggal titingalian dina

Firman Allah, sabab di dieu unggal “kitab dina Alkitab, patepung jeung mungkas.”

Tés kadua dina sajarah éta nya éta tés ngeunaan gambar sato galak, boh sacara internal pikeun para parawan, boh sacara éksternal pikeun para pulitikus tina dua partéy pulitik anu silih saingan. Tés éta téh tés anu kudu urang lulus “saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup” dina hukum Minggu anu geura datang. Tés éta téh tés anu urang lulus “saméméh urang diméteréan.” Tés éta téh tés anu dina dinyana “nasib langgeng urang bakal diputuskeun.”

Urang baris nuluykeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Malaikat anu séjén, anu gagah perkasa, diparéntahkeun turun ka bumi. Isa nyanggakeun hiji tulisan kana leungeunna, sarta nalika anjeunna sumping ka bumi, anjeunna ngagero, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh.’ Tuluy kuring ningali deui jalma-jalma anu kuciwa ngangkat panon maranéhna ka sawarga, ningali kalayan iman jeung pangharepan kana nembonganana Gusti maranéhna. Tapi loba anu katingalina tetep dina kaayaan belet, saolah-olah keur saré; sanajan kitu, kuring tiasa ningali tapak kasedih anu jero dina rarayna. Jalma-jalma anu kuciwa éta ningali tina Kitab Suci yén maranéhna aya dina mangsa panundaan, sarta yén maranéhna kudu sabar ngadagoan kalaksanakeunana tetempoan éta. Bukti anu sarua anu nuntun maranéhna pikeun ngarepkeun Gusti maranéhna dina taun 1843, nuntun maranéhna ogé pikeun ngarepkeun Anjeunna dina taun 1844. Tapi kuring ningali yén kalolobaanana henteu miboga tanaga anu nandaan iman maranéhna dina taun 1843. Kuciwa maranéhna geus ngaleuleuskeun iman maranéhna....”

“Sabab palayanan Yesus parantos réngsé di tempat suci, lajeng Anjeunna lebet ka Nu Mahasuci, sarta nangtung di payuneun peti perjangjian anu ngandung hukum Allah, Anjeunna ngutus malaikat anu séjén, anu gagah perkasa, mawa pesen katilu ka dunya. Hiji gulungan tulisan diteundeun dina panangan eta malaikat, sarta waktu anjeunna turun ka bumi dina kakawasaan jeung kamulyaan, anjeunna ngawawarkeun hiji pangéling anu matak ngagebeg, kalawan ancaman anu pangpikasiauneunana anu kantos dipidangkeun ka manusa. Pesen ieu dimaksudkeun pikeun nempatkeun anak-anak Allah dina kaayaan waspada, ku cara némbongkeun ka maranéhna jam pencobaan jeung kasangsaraan anu aya di hareupeun maranéhna. Ceuk eta malaikat, ‘Maranehna bakal dibawa kana papanggihan perang anu raket jeung si sato galak sarta gambarna. Hiji-hijina harepan maranehna pikeun hirup langgeng nyaeta tetep pageuh. Sanajan nyawa maranehna jadi taruhanna, maranehna kudu pageuh nyekel bebeneran.’ Malaikat katilu nutup pesenna kieu: ‘Di dieu kasabaran umat suci: di dieu aya maranehna anu ngalakonan parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.’ Sabab anjeunna ngulang kecap-kecap ieu, anjeunna nunjuk ka Bait Suci sawarga. Pikiran sakumna jalma anu narima ieu pesen diarahkan ka Nu Mahasuci, tempat Yesus nangtung di payuneun peti perjangjian, ngalaksanakeun pangantaraan-Na anu pamungkas pikeun sakumna jalma anu pikeun maranehna rahmat masih kénéh nyangsang, jeung pikeun jalma-jalma anu ku lantaran teu nyaho geus ngalanggar hukum Allah. Panebusan ieu dilakukeun boh pikeun jalma-jalma paéh anu bener boh pikeun jalma-jalma hirup anu bener. Ieu ngawengku sakumna anu pupus bari percaya ka Kristus, tapi anu, ku sabab can narima cahaya ngeunaan parentah-parentah Allah, geus dosa ku teu ngahaja dina ngalanggar papakon-papakonana.” Early Writings, 245, 255.